

Zadośćuczynienie za niepoinformowanie pacjenta

Kategoria: Polityka Zdrowotna

Opublikowano: sobota, 26, październik 2019 12:54

Monika Małowiecka

Odsłony: 1572

Naruszenia prawa do informacji w zakresie, o jakim mowa w art. 9 ustawy o prawach pacjenta należy doszukiwać się bez względu na to, czy wystąpiły skutki w postaci uszkodzenia lub rozstroju zdrowia. Naruszenie tego dobra osobistego występuje już z chwilą nieudzielenia pacjentowi informacji. Ma to ten skutek, że na podstawie tego przepisu, można domagać się zadośćuczynienia za samo nieudzielenie prawidłowej, pełnej informacji – stwierdził Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 17 czerwca 2019 r., sygn. akt: I ACa 316/18.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o prawach pacjenta, w razie zawinionego naruszenia praw pacjenta sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę na podstawie art. 448 Kodeksu cywilnego. Z kolei, w myśl art. 9 ust. 1 wskazanej ustawy, pacjent ma prawo do informacji o swoim stanie zdrowia, co oznacza, że ma prawo do uzyskania od osoby wykonującej zawód medyczny przystępnej informacji o stanie zdrowia, rozpoznaniu, proponowanych oraz możliwych metodach leczenia, dających się przewidzieć następstwach ich zastosowania albo zaniechania.

Roszczenie o zadośćuczynienie oparte na art. 4 ustawy o prawach pacjenta, jest samodzielnym i odrębnym żądaniem, które służy ochronie dóbr osobistych pacjenta, niezależnie od tego, czy zaistniały podstawy do zasądzenia zadośćuczynienia wywodzonego z tytułu szkody na osobie i opartego na przepisie art. 445 § 1 k.c. Przepis ten służy ochronie dóbr osobistych pacjenta, a decydujące o odpowiedzialności udzielającego świadczeń medycznych jest wyłącznie wykazanie naruszenia skatalogowanych w ustawie praw pacjenta i zawinienie podmiotu świadczącego usługę. W związku z tym pokrzywdzony nie musi udowadniać, że doszło do naruszenia prawnie chronionego dobra osobistego - wystarczy wskazać konkretne naruszenie praw pacjenta.